

Aanteekeningen over Suctoria XXI.

Voedsel der Larven.

Bij mijn onderzoek der larven trof het mij, dat enkele exemplaren volkomen kleurloos (bleekgeel), de meeste daarentegen ware bloedblazen gelijken. -- Datzelfde ziet men ook bij Ixodidae. — Is het niet merkwaardig, dat men de larven moet zoeken in de nesten der gastheeren, voornamelijk, als er jongen in zijn? Daarom vermoed ik, dat de larven bloed aftappen van de jongen, natuurlijk niet door steken, maar door bijten, of raspen; en ik stel mij voor, dat, indien zij niet diep genoeg bijten, of raspen, zij slechts lympe, of serum slikken met kleurlooze cellen gemengd. Een absoluut kleurlooze darminhoud is niet verklaarbaar door aan te nemen, dat de larven slechts rotte bladen eten.

Zenuwstelsel der Larven.

Afwijkend van wat tot dusverre van het centraal-zenuwstelsel der larven gepubliceerd is, vind ik, dat de hersenen bijna geheel het dorsale gedeelte van den kop innemen; dat het ganglion infraoesophageum zeer ver naar voren ligt, vlak achter de monddeelen; dat verder alle overige ganglia ventralia naar voren zijn opgerukt, zoodat het ganglion prothoracale voor de helft in den kop ligt, het ganglion abdomale 1 geheel in den metathorax, en het ganglion abdominale 9 in de voorste helft van het 7^e segment. Ik tel dus een ganglion meer dan de vroegere onderzoekers.

Aantal stigmata bij Larven.

Spalacopsylla bisbidentatus (KILL.). — Larva I, kenbaar

aan den eitand, heeft slechts 9 paar stigmata en wel aan den prothorax en aan abdominaalsegmenten 1—8. De stigmata zijn klein, ovaal, met zwaren chitinerand; als voorbeeld mat ik het prothorakaalstigma; dit is zonder den chitinerand, dus als opening, $3,75 \mu$ lang, $2,07 \mu$ breed, en met chitinerand $6,22 \mu$ lang, en $3,72 \mu$ breed. — Larva II. Tot mijne verwondering heeft de larva II precies evenveel stigmeparen als de larva I. Men vergelijke deze mededeeling met die over de stigmata der larven van *Hystrihopsylla talpae* (CURT.) in de Ent. Ber. van 1 Nov. 1912.

Hexactenopsylla Oudms.

Ik bemerk daar, dat ik dit genus voorstelde »voor de zes-kammige vleermuisvlooien« zonder een type aan te geven (Ent. Ber. v. 3, n. 49, p. 4; 1, IX, 1909). Het spreekt van zelf, dat ik daarvoor de oudst bekende soort: *hexactenus* KOLENATI aanwijst.

Wijziging van den Slentel op de genera der Ischnopsyllidae.

(Cf. Ent. Ber. v. 3, n. 49, p. 4, 5; 1, IX, 1909). Aangezien *Thaumapsylla* met haar korten kop en korten thorax een meer gespecialiseerde vorm is, moet zij na de andere genera gesteld worden; en aangezien vlooien met veel kammen oorspronkelijker zijn dan die met minder kammen, moeten de 8-kammige vóór de andere gesteld worden. Men gelieve derhalve in dien geest de tabel te wijzigen.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.